

## אכן יש ה' במקום הזה?

### How Did the Temple Mount Become Sacred?

#### Section I. "Hamakom"

##### a. The Akeida

בר' כ"ב:ג וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם בְּבֹקֶר וַיַּחְבֹּשׁ אֶת חֲמורוֹ וַיִּקַּח אֶת שְׁנֵי נַעֲרָיו אִתּוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּבְקַע עֲצֵי עֵלֶה וַיִּקֶּם וַיִּלְךְ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים .

בר' כ"ב:ד בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת עֵיבּוֹ וַיִּרְא אֶת הַמָּקוֹם מֵרְחוֹק .

בר' כ"ב:ט וַיָּבֹאוּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים וַיָּבֹן שָׁם אַבְרָהָם אֶת הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹף אֶת הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּשֶׂם אֹתוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לַעֲצִים

בר' כ"ב:יד וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא ה' יִרְאָה אֲשֶׁר יֹאמַר הַיּוֹם בְּהַר ה' יִרְאָה

Early next morning, Abraham saddled his ass and took with him two of his servants and his son Isaac. ... and he set out for **the place** of which God had told him. <sup>4</sup>On the third day Abraham looked up and saw **the place** from afar... <sup>9</sup>They arrived at **the place** of which God had told him. Abraham built an altar there; he laid out the wood; he bound his son Isaac; he laid him on the altar... Abraham looked up, his eye fell upon a ram, caught in the thicket by its horns. So Abraham went and took the ram and offered it up as a burnt offering in place of his son. And Abraham named **that place** Adonai-yireh, whence the present saying, "On the mount of the Lord there is vision."

##### b. Jacob's Dream

בר' כ"ח:י"א וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיִּלֶן שָׁם כִּי בָּא הַשֹּׁמֶשׁ וַיִּקַּח מֵאֲבָנֵי הַמָּקוֹם וַיִּשָּׂם מֵרָאשֵׁיתוֹ וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא

בר' כ"ח:ט"ז וַיִּיקֶץ וַיַּעֲלֵב מִשְׁכַּנְתּוֹ וַיֹּאמֶר אֲכֹן יֵשׁ ה' בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאֲנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי .

בר' כ"ח:י"ז וַיִּרְא וַיֹּאמֶר מַה נֹּרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵין זֶה כִּי אִם בַּיִת אֱלֹהִים וְזֶה שַׁעַר הַשָּׁמַיִם

בר' כ"ח:י"ט - וַיִּקְרָא אֶת שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא בַּיִת אֵל וְאוֹלָם לֹדז שֵׁם הָעִיר לְרֵאשִׁינָה.

<sup>11</sup>He came upon a **certain place** and stopped there for the night, for the sun had set. Taking one of the stones of **that place**, he put it under his head and lay down **in that place**. <sup>12</sup>He had a dream; a stairway was set on the ground and its top reached to the sky, and angels of God were going up and down on it... <sup>16</sup>Jacob awoke from his sleep and said, "Surely the Lord is present **in this place**, and I did not know it!" <sup>17</sup>Shaken, he said, "How awesome is this place! **This is none other than the abode of God, and that is the gateway to heaven.**" <sup>18</sup>Early in the morning, Jacob took the stone that he had put under his head and set it up as a pillar and poured oil on the top of it. <sup>19</sup>He named that site **Bethel (House of God)**; but previously the name of the city had been Luz.

##### c. The altar (after the Ten Commandments)

שמות כ':כ' מִזְבֵּחַ אֲדָמָה תַעֲשֶׂה לִּי וַיִּזְבַּחַתָּ עָלָיו אֶת עֹלֹתֶיךָ וְאֶת שְׁלֵמֶיךָ אֶת צֹאנֶךָ וְאֶת בְּקָרְךָ בְּכֹל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲזַכִּיר אֶת שְׁמִי אָבוֹא אֵלֶיךָ וּבִרְכָתֶיךָ.

<sup>21</sup>Make for Me an altar of earth and sacrifice on it your burnt offerings and your sacrifices of well-being, your sheep and your oxen; **in every place** where I cause My name to be mentioned I will come to you and bless you.



**d. Devarim/Deuteronomy – over 25 references to the site of the Temple as 'המקום אשר יבחר ה'**

**d1. Centralized worship**

דברים י"ב: "וְהָיָה הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם בּוֹ לְשֹׁבְנֵי שְׁמוֹ שֶׁם שְׁמָה תִבְיֹאוּ אֶת כָּל אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם עוֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם מִעֲשֹׂוֹתֵיכֶם וּתְרִמַת יְדֵיכֶם וְכָל מִבְחָר נְדָרֵיכֶם אֲשֶׁר תִּדְרוּ לֵה'....הַשְּׁמֵר לָךְ פֶּן תַּעֲלֶה עֲלֵתֶיךָ בְּכָל מָקוֹם אֲשֶׁר תִּרְאֶה....כִּי אִם לִפְנֵי ה' אֱלֹהֶיךָ תִּאֲכַלְנּוּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֶיךָ בּוֹ אֶתָּה וּבִנְךָ וּבִתְּךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וְהַלְוִי אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ וְשִׁמְחֵתָ לִפְנֵי ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מִשְׁלַח יְדֶךָ.

**Deut 12.** Destroy all the sites at which the nations you are to dispossess worshiped their gods, whether on lofty mountains and on hills or under any luxuriant tree... Tear down their altars, smash their pillars, put their sacred posts to the fire, and cut down the images of their gods, obliterating their name from that site. <sup>4</sup>Do not worship the Lord your God in like manner, <sup>5</sup>but look only **to the place that the Lord your God will choose** amidst all your tribes as His habitation, **to establish His name there.** There you are to go and bring your burnt offerings and other sacrifices... Together with your households, you shall feast there before the Lord your God, happy in all the undertakings in which the Lord your God has blessed you... **to the place where the Lord your God will choose to establish His name ...** Take care not to sacrifice <sup>14</sup>your burnt offerings in any place you like, <sup>14</sup>but **only in the place that the Lord will choose ...**

**d2. Festivals, pilgrimage, and caring for the needy**

דברים פרק טז וְזִבְחֵת פֶּסַח לֵה' אֱלֹהֶיךָ צֹאן וּבָקָר בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' לְשֹׁבְנֵי שְׁמוֹ שֶׁם ... כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁבְנֵי שְׁמוֹ שֶׁם....וּבִשְׁלֵת וְאֲכַלְתָּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֶיךָ בּוֹ וּפְנִיתָ בְּבָקָר וְהִלַּכְתָּ לְאֹהֲלֶיךָ ... וְשִׁמְחֵתָ לִפְנֵי ה' אֱלֹהֶיךָ אֶתָּה וּבִנְךָ וּבִתְּךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וְהַלְוִי אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ וְהַגֵּר וְהַיְתוּם וְהָאֶלְמָנָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁבְנֵי שְׁמוֹ שֶׁם ... שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל זָכוּרָךְ אֶת פְּנֵי ה' אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּחַג הַמִּצּוֹת וּבְחַג הַשְּׁבִעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יִרְאֶה אֶת פְּנֵי ה' רִיקָם.

**Deut 16.** At the place where the Lord your God will choose to establish His name, there alone shall you slaughter the passover sacrifice, in the evening, at sundown, the time of day when you departed from Egypt. <sup>7</sup>You shall cook and eat it **at the place that the Lord your God will choose**; and in the morning you may start back on your journey home... <sup>9</sup>You shall count off seven weeks... the Feast of Weeks ... You shall rejoice before the Lord your God with your son and daughter, your male and female slave, the Levite in your communities, and the stranger, the fatherless, and the widow in your midst, **at the place where the Lord your God will choose to establish His name...** <sup>16</sup>Three times a year—on the Feast of Unleavened Bread, on the Feast of Weeks, and on the Feast of Booths—all your males shall appear before the Lord your God in **the place that He will choose.**

**d3. The Supreme Court/"Sanhedrin"**

דברים י"ז - כִּי יִפְלֵא מִמֶּךָ דָּבָר לְמִשְׁפָּט בֵּין דָּם לְדָם בֵּין דִּין לְדִין וּבֵין נֶגַע לְנֶגַע דְּבָרֵי רִיבַת בְּשַׁעֲרֶיךָ וְקָמַתָּ וְעָלִיתָ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֶיךָ בּוֹ ... וְעָשִׂיתָ עַל פִּי הַדָּבָר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לָךְ מִן הַמָּקוֹם הַהוּא אֲשֶׁר יִבְחַר ה' וְשִׁמְרַתָּ לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר יִוָּרֶךְ .

<sup>8</sup>If a case is too baffling for you to decide, homicide, civil law, or assault—matters of dispute in your courts—you shall promptly repair **to the place that the Lord your God will have chosen**, <sup>9</sup>and appear before the levitical priests, or the magistrate in charge at the time, and present your problem. When they have announced to you the verdict in the case, you shall carry out the verdict that is announced

to you **from that place that the Lord chose**, observing scrupulously all their instructions to you. You shall act in accordance with the instructions given you you must not deviate from the verdict neither to the right nor to the left.

#### e. Pirkei D'Rabbi Eliezer ch.31 (8-9 Cent)

ר' שמעון אומר, באצבע הראה הב"ה לאברהם אבינו המזבח ואמר לו זה הוא המזבח והוא היה המזבח שהקריבו קין והבל והוא המזבח שהקריבו נח ובניו שני' ויבן שם אברהם מזבח אין כתיב כאן אלא ויבן שם אברהם את המזבח הוא המזבח שהקריבו בו הראשונים .

Rabbi Simeon said: The Holy One, blessed be He, pointed out the altar with a finger to Abraham our father, and said to him: This is the altar. That was the altar whereon Cain and Abel sacrificed; it was the same altar whereon Noah and his sons sacrificed, as it is said, "And Abraham built *the* altar there" ([Gen. 22:9](#)). "And Abraham built an altar there" is not written here, but "And Abraham built *the* altar there." That was the altar whereon the first ones (of old) had sacrificed.

#### f. Rambam. Hilchot Beit Habechira ch.2

פרק ב'

א. המזבח מקומו מבין ביותר. ואין משנין אותו ממקומו לעולם. שנאמר [\(דברי הימים א כב א\)](#) "זה מזבח לעולה לישראל". ובמקדש נעקד יצחק אבינו שנאמר [\(בראשית כב ב\)](#) "לך לך אל ארץ המדינה". ונאמר בדברי הימים [\(דברי הימים ב ג א\)](#) "ויחל שלמה לבנות את בית ה' בירושלים בהר המוריה אשר נראה לדוד אביו אשר הכין במקום דוד בגרן ארזן היבסי":

The altar is placed extremely precisely and may never ever be placed anywhere else as it says "This is the Altar for the offerings of Israel." And it was in the temple that Isaac was bound as it says "and go to the land of Moriah" and it says "Solomon built the temple on Mt. Moriah."

ב. ומסורת ביד הכל שהמקום שבנה בו דוד ושלמה המזבח בגרן ארונה הוא המקום שבנה בו אברהם המזבח ועקד עליו יצחק. והוא המקום שבנה בו נח נשיצא מן התבה. והוא המזבח שהקריב עליו קין והבל. ובו הקריב אדם הראשון קרבן נשנברא ומשם נברא. אמרו חכמים אדם ממקום כפרתו נברא :

And it is a tradition accepted by all, that the place where David and Solomon built the altar at the threshing floor of Arauna was the place that Abraham built the altar and bound Isaac upon it, and that was the place that Noah built upon when he left the ark, and that was the altar upon which Kain and Abel sacrificed, and upon which Adam the First sacrificed when he was created. And from there was born the saying of the sages that "Man was created from the place of his atonement."

## Section II. Why did David Decide to Build the Temple in Jerusalem?

### 1. 2 Samuel ch.5

<sup>3</sup>All the elders of Israel came to the king at Hebron, and King David made a pact with them in Hebron before the Lord. And they anointed David king over Israel.

<sup>4</sup>David was thirty years old when he became king, and he reigned forty years. <sup>5</sup>In Hebron he reigned over Judah seven years and six months, and in Jerusalem he reigned over all Israel and Judah thirty-three years.

<sup>6</sup>The king and his men set out for Jerusalem against the Jebusites who inhabited the region. David was told, "You will never get in here! Even the blind and the lame will turn you back." <sup>7</sup>But David captured the stronghold of Zion; it is now the City of David. <sup>9</sup>David occupied the stronghold and renamed it the City of David; David also fortified the surrounding area, from the Millo inward.

### Ch.7

When the king was settled in his palace and the Lord had granted him safety from all the enemies around him, <sup>2</sup>the king said to the prophet Nathan: "Here I am dwelling in a **house** of cedar, while the Ark of the Lord abides in a tent!" <sup>3</sup>Nathan said to the king, "Go and do whatever you have in mind, for the Lord is with you."

<sup>4</sup>But that same night the word of the Lord came to Nathan: <sup>5</sup>"Go and say to My servant David: Thus said the Lord: Are you the one to build a **house** for Me to dwell in?" <sup>6</sup>From the day that I brought the people of Israel out of Egypt to this day I have not dwelt in a **house**, but have moved about in **Tent and Tabernacle**. <sup>7</sup>As I moved about wherever the Israelites went, did I ever reproach any of the tribal leaders whom I appointed to care for My people Israel: Why have you not built Me a **house** of cedar?"

<sup>8</sup>"Further, say thus to My servant David: Thus said the Lord of Hosts: I took you from the pasture, from following the flock, to be ruler of My people Israel, <sup>9</sup>and I have been with you wherever you went, and have cut down all your enemies before you. Moreover, I will give you great renown like that of the greatest men on earth. <sup>10</sup>I will establish a home for My people Israel and will plant them firm, so that they shall dwell secure and shall tremble no more. Evil men shall not oppress them any more as in the past, <sup>11</sup>ever since I appointed chieftains over My people Israel. I will give you safety from all your enemies. "The Lord declares to you that He, **the Lord, will establish a house for you**. <sup>12</sup>When your days are done and you lie with your fathers, I will raise up your offspring after you, one of your own issue, and I will establish his kingship. <sup>13</sup>**He shall build a house for My name**, and I will establish his royal throne forever. <sup>14</sup>I will be a father to him, and he shall be a son to Me.

### 1. שמואל ב פרק ה

(ג) ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם המלך דוד ברית בחברון לפני יקוק וימשחו את דוד למלך על ישראל: פ  
(ד) בן שלשים שנה דוד במלכו ארבעים שנה מלך:  
(ה) בחברון מלך על יהודה שבע שנים וששה חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלוש שנה על כל ישראל ויהודה:  
(ו) וילך המלך ואנשיו ירושלם אל היבסי יושב הארץ ויאמר לדוד לאמר לא תבוא הנה כי אם הסירך העורים והפסחים לאמר לא יבוא דוד הנה:  
(ז) וילכד דוד את מצדת ציון היא עיר דוד:  
(ט) וישב דוד במצדה ויקרא לה עיר דוד ויבן דוד סביב מן המלוא וביתה:

### 2. שמואל ב פרק ז

(א) ויהי כי ישב המלך בביתו ויקוק הניח לו מסביב מכל איביו:  
(ב) ויאמר המלך אל נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארזים וארון האלהים ישב בתוך היריעה:  
(ג) ויאמר נתן אל המלך כל אשר בלבבך לך עשה כי יקוק עמך: ס  
(ד) ויהי בלילה ההוא ויהי דבר יקוק אל נתן לאמר:  
(ה) לך ואמרת אל עבדי אל דוד כה אמר יקוק האתה תבנה לי **בית** לשבתי:  
(ו) כי לא ישבתי **בבית** למיום העלתי את בני ישראל ממצרים ועד היום הזה ואהיה מתהלך **באהל ובמשכן**:  
(ז) בכל אשר התהלכתי בכל בני ישראל הדבר דברתי את אחד שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי את ישראל לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים:  
(ח) ועתה כה תאמר לעבדי לדוד כה אמר יקוק צבאות אני לקחתך מן הנוה מאחר הצאן להיות נגיד על עמי על ישראל:  
(ט) ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרתה את כל איבך מפניך ועשתי לך שם גדול כשם הגדלים אשר בארץ:  
(י) ושמתו מקום לעמי לישראל ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא יסיפו בני עולה לענותו כאשר בראשונה:  
(יא) ולמן היום אשר צויתי שפטים על עמי ישראל והניחתי לך מכל איבך והגיד לך יקוק כי **בית יעשה לך יקוק**:  
(יב) כי ימלאו ימיך ושכבת את אבתיך והקימתי את זרעך אחרך אשר יצא ממעריך והכינתי את ממלכתו:  
(יג) **הוא יבנה בית לשמי וכננתי את כסא ממלכתו עד עולם**:  
(יד) אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן אשר בהעותו והכחתיו בשבט אנשים ובנגעי בני אדם:  
(טו) וחסדי לא יסור ממנו כאשר הסרתי מעם שאול אשר הסרתי מלפניך:

When he does wrong, I will chastise him with the rod of men and the affliction of mortals; <sup>15</sup>but I will never withdraw My favor from him as I withdrew it from Saul, whom I removed to make room for you. <sup>16</sup>Your **house** and your kingship shall ever be secure before you; your throne shall be established forever.”

### 3. I Chronicles ch.22

David said to Solomon, “My son, I wanted to build a House for the name of the Lord my God. <sup>8</sup>But the word of the Lord came to me, saying, ‘You have shed much blood and fought great battles; you shall not build a House for My name for you have shed much blood on the earth in My sight. <sup>9</sup>But you will have a son who will be a man at rest, for I will give him rest from all his enemies on all sides; Solomon will be his name and I shall confer peace and quiet on Israel in his time. <sup>10</sup>He will build a House for My name; he shall be a son to Me and I to him a father, and I will establish his throne of kingship over Israel forever.’ <sup>11</sup>Now, my son, may the Lord be with you, and may you succeed in building the House of the Lord your God as He promised you would.

### 4. 2 Samuel ch.24

The anger of the Lord again flared up against Israel; and He incited David against them, saying, “Go and number Israel and Judah.” <sup>2</sup>The king said to Joab, his army commander, “Make the rounds of all the tribes of Israel, from Dan to Beer-sheba, and take a census of the people, so that I may know the size of the population.” <sup>3</sup>Joab answered the king, “May the Lord your God increase the number of the people a hundredfold, while your own eyes see it! But why should my lord king want this?” <sup>4</sup>However, the king’s command to Joab and to the officers of the army remained firm; and Joab and the officers of the army set out, at the instance of the king, to take a census of the people of Israel.

<sup>5</sup>They crossed the Jordan and encamped at Aroer, on the right side of the town, which is in the middle of the wadi of Gad, and [went on] to Jazer. <sup>6</sup>They continued to Gilead and to the region of Tahtim-hodshi, and they came to Dan-jaan and around to Sidon. <sup>7</sup>They went onto the fortress of Tyre and all the towns of the Hivites and Canaanites, and finished at Beer-sheba in southern Judah. <sup>8</sup>They traversed the whole country, and then they came back to Jerusalem at the end of nine months and twenty days. <sup>9</sup>Joab reported to the king the number of the people that had been recorded: in Israel there were 800,000 soldiers ready to draw the sword, and the men of Judah numbered 500,000.

<sup>10</sup>But afterward David reproached himself for having numbered the people. And David said to the Lord, “I have sinned grievously in what I have done. Please, O Lord, remit the guilt of Your servant, for I have acted foolishly.” <sup>11</sup>When David rose in

(טז) ונאמן **ביתך** וממלכתך עד עולם לפניך כסאך יהיה כבן עד עולם:  
(יז) ככל הדברים האלה וככל החזיון הזה כן דבר נתן אל דוד: ס

### 3. דברי הימים א פרק כב

(ז) ויאמר דויד לשלמה בנו בני אני היה עם לבבי לבנות בית לשם יקוק אלהי:  
(ח) והיה עלי דבר יקוק לאמר דם לרב שפכת ומלחמות גדלות עשית לא תבנה בית לשמי כי דמים רבים שפכת ארצה לפני:  
(ט) הנה בן נולד לך הוא יהיה איש מנוחה והנחותי לו מכל אויביו מסביב כי שלמה יהיה שמו ושלומו ושקט אתן על ישראל בימיו:  
(י) הוא יבנה בית לשמי והוא יהיה לי לבן ואני לו לאב והכינותי כסא מלכותו על ישראל עד עולם:

### 4. שמואל ב פרק כד

(א) ויסף אף יקוק לחרות בישראל ויסת את דוד בהם לאמר לך מנה את ישראל ואת יהודה:  
(ב) ויאמר המלך אל יואב שר החיל אשר אתו שוט נא בכל שבטי ישראל מדן ועד באר שבע ופקדו את העם וידעתי את מספר העם: ס  
(ג) ויאמר יואב אל המלך ויוסף יקוק אלהיך אל העם כהם וכהם מאה פעמים ועיני אדני המלך ראות ואדני המלך למה חפץ בדבר הזה:  
(ד) ויחזק דבר המלך אל יואב ועל שרי החיל ויצא יואב ושרי החיל לפני המלך לפקד את העם את ישראל:  
(ה) ויעברו את הירדן ויחנו בערוער ימין העיר אשר בתוך הנחל הגד ואל יעזר:  
(ו) ויבאו הגלעדה ואל ארץ תחתים חדשי ויבאו דנה יען וסביב אל צידון:  
(ז) ויבאו מבצר צר וכל ערי החוי והכנעני ויצאו אל נגב יהודה באר שבע:  
(ח) וישטו בכל הארץ ויבאו מקצה תשעה חדשים ועשרים יום ירושלים:  
(ט) ויתן יואב את מספר מפקד העם אל המלך ותהי ישראל שמנה מאות אלף איש חיל שלף חרב ואיש יהודה חמש מאות אלף איש:  
(י) ויך לב דוד אתו אחרי כן ספר את העם ס ויאמר דוד אל יקוק חטאתי מאד אשר עשיתי ועתה יקוק העבר נא את עון עבדך כי נסכלתי מאד:  
(יא) ויקם דוד בבקר פ ודבר יקוק היה אל גד הנביא חזה דוד לאמר:  
(יב) הלוך ודברת אל דוד כה אמר יקוק שלש אנכי נוטל עליך בחר לך אחת מהם ואעשה לך:

the morning, the word of the Lord had come to the prophet Gad, David's seer: <sup>12</sup>"Go and tell David, 'Thus said the Lord: I hold three things over you; choose one of them, and I will bring it upon you.'" <sup>13</sup>Gad came to David and told him; he asked, "Shall a seven-year famine come upon you in the land, or shall you be in flight from your adversaries for three months while they pursue you, or shall there be three days of pestilence in your land? Now consider carefully what reply I shall take back to Him who sent me." <sup>14</sup>David said to Gad, "I am in great distress. Let us fall into the hands of the Lord, for His compassion is great; and let me not fall into the hands of men." <sup>15</sup>The Lord sent a pestilence upon Israel from morning until the set time; and 70,000 of the people died, from Dan to Beer-sheba. <sup>16</sup>But when the angel extended his hand against Jerusalem to destroy it, the Lord renounced further punishment and said to the angel who was destroying the people, "Enough! Stay your hand!" The angel of the Lord was then by the threshing floor of Aravnah the Jebusite. <sup>17</sup>When David saw the angel who was striking down the people, he said to the Lord, "I alone am guilty, I alone have done wrong; but these poor sheep, what have they done? Let Your hand fall upon me and my father's house!" <sup>18</sup>Gad came to David the same day and said to him, "Go and set up an altar to the Lord on the threshing floor of Aravnah the Jebusite." <sup>19</sup>David went up, following Gad's instructions, as the Lord had commanded. <sup>20</sup>Aravnah looked out and saw the king and his courtiers approaching him. So Aravnah went out and bowed low to the king, with his face to the ground. <sup>21</sup>And Aravnah asked, "Why has my lord the king come to his servant?" David replied, "To buy the threshing floor from you, that I may build an altar to the Lord and that the plague against the people may be checked." <sup>22</sup>And Aravnah said to David, "Let my lord the king take it and offer up whatever he sees fit. Here are oxen for a burnt offering, and the threshing boards and the gear of the oxen for wood." <sup>23</sup>All this, O king, Aravnah gives to Your Majesty. And may the Lord your God," Aravnah added, "respond to you with favor!" <sup>24</sup>But the king replied to Aravnah, "No, I will buy them from you at a price. I cannot sacrifice to the Lord my God burnt offerings that have cost me nothing." So David bought the threshing floor and the oxen for fifty shekels of silver. <sup>25</sup>And David built there an altar to the Lord and sacrificed burnt offerings and offerings of well-being. The Lord responded to the plea for the land, and the plague against Israel was checked.

(יג) ויבא גד אל דוד ויגד לו ויאמר לו התבוא לך שבע שנים רעב בארצך אם שלשה חדשים נסך לפני צריך והוא רדפך ואם היות שלשת ימים דבר בארצך עתה דע וראה מה אשיב שלחי דבר: ס  
(יד) ויאמר דוד אל גד צר לי מאד נפלה נא ביד יקוק כי רבים רחמו רחמיו וביד אדם אל אפלה:  
(טו) ויתן יקוק דבר בישראל מהבקר ועד עת מועד וימת מן העם מדן ועד באר שבע שבועים אלף איש:  
(טז) וישלח ידו המלאך ירושלם לשחתה וינחם יקוק אל הרעה ויאמר למלאך המשחית בעם רב עתה הרף ירך ומלאך יקוק היה עם גרן האורנה הארונה היבסי: ס  
(יז) ויאמר דוד אל יקוק בראתו את המלאך המכה בעם ויאמר הנה אנכי חטאתי ואנכי העויתי ואלה הצאן מה עשו תהי נא ירך בי ובבית אבי: פ  
(יח) ויבא גד אל דוד ביום ההוא ויאמר לו עלה הקם ליקוק מזבח בגרן ארניה ארונה היבסי:  
(יט) ויעל דוד בדבר גד כאשר צוה יקוק:  
(כ) וישקף ארונה וירא את המלך ואת עבדיו עברים עליו ויצא ארונה וישתחו למלך אפיו ארצה:  
(כא) ויאמר ארונה מדוע בא אדני המלך אל עבדו ויאמר דוד לקנות מעמך את הגרן לבנות מזבח ליקוק ותעצר המגפה מעל העם:  
(כב) ויאמר ארונה אל דוד יקח ויעל אדני המלך הטוב בעיניו בעיניו ראה הבקר לעלה והמרגים וכלי הבקר לעצים:  
(כג) הכל נתן ארונה המלך למלך ס ויאמר ארונה אל המלך יקוק אלהיך ירצך:  
(כד) ויאמר המלך אל ארונה לא כי קנו אקנה מאותך במחיר ולא אעלה ליקוק אלהי עלות חנם ויקן דוד את הגרן ואת הבקר בכסף שקלים חמשים:  
(כה) ויבן שם דוד מזבח ליקוק ויעל עלות ושלמים ויעתר יקוק לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל: